

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 79/26

Люксембург, 4 юни 2026 г.

Решение на Съда по дело C-147/24 | [Safi]¹

Майката на ненавършило пълнолетие дете, което е гражданин на Съюза, може да се ползва от производно право на пребиваване в държавата членка, в която пребивава със сина си, гражданин на същата държава членка, дори ако вече има право на пребиваване в друга държава членка

Майка от Мароко пребивава в Нидерландия със съпруга си, който има нидерландско и мароканско гражданство, и с техния ненавършил пълнолетие син, който има нидерландско гражданство. Майката желае да получи производно право на пребиваване в Нидерландия, за да продължи да живее заедно със своето дете, гражданин на Съюза. Молбата ѝ е отхвърлена с мотива, че вече разполагала с право на пребиваване в Испания и че нейното ненавършило пълнолетие дете можело да я придружи в тази държава членка. Съдът обаче подчертава значението на зачитането на семейния живот, който понастоящем това дете води в Нидерландия с двамата си родители, от които зависи. Всъщност съществува конкретен риск детето да бъде отделено от баща си, ако той не получи право на пребиваване в Испания. В такъв случай на майката следва да бъде предоставено производно право на пребиваване в Нидерландия. Освен това такова право следва да ѝ бъде предоставено и ако бъде установено, че преместване в Испания е против висшия интерес на детето.

Мароканската гражданка V пребивава и работи законно в Испания от 1999 до 2014 г. От сключването на брака си през 2014 г. тя пребивава в Нидерландия със съпруга си, който е роден в тази държава и притежава нидерландско и мароканско гражданство. Бракът им е вписан в регистрите на гражданското състояние на нидерландската община, в която пребивават. Въпреки това V не притежава разрешение за пребиваване на територията на Нидерландия. През 2015 г. се ражда синът им, който притежава нидерландско гражданство и за който съпрузите полагат съвместно грижи. Съпругът на V не получава никакви доходи от трудова дейност поради здравословното си състояние и по тази причина е частично освободен от задължението да работи. За разлика от това той получава социални помощи.

През 2020 г. V подава молба за производно право на пребиваване в Нидерландия. През 2021 г. нидерландските органи отхвърлят молбата ѝ, като приемат, че тя има право на пребиваване в Испания. Освен това органите ѝ разпореждат да отиде незабавно в Испания и следователно да напусне територията на Нидерландия. При това положение V сезира Първоинстанционен съд Хага (Нидерландия), който констатира, че съществува отношение на зависимост между V и нейното ненавършило пълнолетие дете, гражданин на Съюза, и решава да сезира Съда на Европейския съюз.

В решението си Съдът припомня най-напред, че в хипотезата, в която V вече няма право на пребиваване в Испания, нидерландските органи биха били длъжни да ѝ предоставят производно право на пребиваване в Нидерландия поради отношението на зависимост. Всъщност, ако на V бъде отказано такова право на пребиваване, нейното ненавършило пълнолетие дете, гражданин на Съюза, би било принудено да придружи майка си и да напусне територията на Съюза. Такова заминаване би лишило това дете от ефективното ползване на съществената част от правата му на гражданин на Съюза.

След това Съдът отбелязва, че в хипотезата, в която V все още има право на пребиваване в Испания, само по себе си това обстоятелство не може да изключи възможността V да се ползва от производно право на пребиваване в Нидерландия. Всъщност, в случай, че на V бъде отказано такова право на пребиваване, детето ѝ би било принудено да придружи майка си в Испания и следователно да напусне Нидерландия, държавата членка, в която пребивава и на която е гражданин, което би могло да наруши някои от неговите основни права.

В този смисъл Съдът подчертава значението на зачитането на семейния живот, който понастоящем детето води в Нидерландия с двамата си родители, от които зависи. Всъщност налице е конкретен риск този семеен живот да не може да продължи в Испания и детето да бъде отделено от баща си, ако той не получи право на дългосрочно пребиваване в тази държава. При тези условия и при условие че нидерландската юрисдикция провери това, Съдът констатира, че на V следва да бъде предоставено производно право на пребиваване в Нидерландия, тъй като отказът да ѝ бъде предоставено такова право би нарушил семейното единство и би лишил детето от възможността, от която се е ползвало от раждането си, да поддържа редовно лични отношения и редовни контакти с двамата си родители.

Нидерландската юрисдикция трябва също да провери дали принудително преместване на детето в Испания би било против неговия висш интерес. В конкретния случай детето не говори испански, а нидерландски. Освен това то е започнало да говори едва на петгодишна възраст и има затруднения в говора и изразяването, поради което посещава специализирано учебно заведение в Нидерландия, предназначено за ученици, нуждаещи се от специфична подкрепа. Ако тази юрисдикция констатира, че такова преместване в Испания е против висшия интерес на детето, на V следва да бъде предоставено производно право на пребиваване в Нидерландия и на това основание.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда. Изложението на фактите и правната рамка се отнася до съответния период и се основава на преписката по делото.

Пълният [текст на съдебното решение и евентуално резюмето му](#) се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.